

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului: Particulari 8000 Lei Instituții 16.000 Lei Abonamente de sprijin . . . 30.000 Lei	APARE DUMINECA MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.	Inserțiuni: Pentru fiecare centimetru patrat câte 100 Lei Episcopia ort. rom. Caransebeș cont. C. E. C. Nr. 89.876

DUMINECA ORTODOXIEI

Dacă mărturisim astăzi aceeași credință, dacă ne închinăm în fața aceluiaș altar care ne unește cu cele douăzeci de veacuri creștine, dacă avem în sfârșit dreptul să spunem că am păstrat neschimbată învățătura apostolilor și martirilor craștini, aceasta se datorește luptelor pe care le-a dus Biserica noastră pentru apărarea dreptei credințe.

Amintirea acestor vremuri de frământare a primelor veacuri creștine, o face prima duminică a Postului Mare, pe care Biserica a numit-o Duminică Ortodoxiei. Ea este în primul rând o zi de cinstire a acelor străluciți dascăli și părinți ai Bisericii, mărturii ai unui trecut glorios și paznici neclintii ai învățaturii Mântuitorului. Chemându-i din zările îndepărtate ale vremii, statura lor ne pare azi și mai uriașă prin credința și învățătura lor.

Dar sărbătoarea de astăzi stă în mai strânsă legătură cu un eveniment istoric, adică înfrângerea prigoanei dusă contra icoanelor. Numele însă de Duminică Ortodoxiei, depășește acest eveniment. Fiindcă ortodoxie nu înseamnă numai cinstirea icoanelor sau frumusețea cultului nostru divin, ci ortodoxie înseamnă o adâncă frământare sufletească, cu înălțimi neîntrecute de avânt spiritual, cu nesfârșit număr de martiri, cu subtilități de gândire religioasă pe care numai Orientul le-a putut crea și trăi.

Ortodoxie înseamnă mai ales străduința continuă de a realiza acea împărăție spirituală pe care a vestit-o Mântuitorul.

Care este înfățișarea acestei împărății?

Istoria nu ne-a păstrat dialog mai mișcător ca schimbul de cuvinte care a avut loc acum două mii de ani, în Pretoriul din Ierusalim.

Între Pilat și Iisus Hristos: „Ești tu împărat?” Și Iisus i-a răspuns: „Da, tu ai zis, eu sunt împărat”.

A voit Dumnezeu ca în aceea zi două puteri să stea față în față. Deoparte, reprezentantul celei mai mari forțe cunoscută până atunci în lume, un proconsul al Romei imperiale, de cealaltă un acuzat zdrobit de suferință și umilit de ocara publicului, acel sărman galileean, Iisus din Nazaret. Două puteri s-au înfruntat în acel moment: una vizibilă cealaltă spirituală, una pământească, cealaltă a sufletelor, cea dintâi a prezentului, cealaltă a viitorului, a eternității. Două concepții care înfățișează de atunci și până azi două lumi: una visătoare, idealistă, a Orientului, cealaltă realistă, practică, a Occidentului. Și aceste concepții au separat două biserici: a Răsăritului și a Apusului.

Când Iisus a rostit cuvintele: „Împărăția mea nu-i din lumea aceasta”, Orientul visător, Orientul unde se născuse filosofia idealistă a lui Plato, Orientul care cunoscuse pe Pitagora cu filosofia veșnicei armonii în univers, acest Orient trebuia să fie locul unde să ia ființă împărăția spirituală a lui Iisus Hristos.

Pe când Biserica Apusului ridica acolo o stăpânire lumească, continuând tradiția imperialismului roman, Răsăritul își aduna sinoadele ecumenice. Și în aceste soboare bătrâni episcopi, adânc cunoscători ai filosofiei grecești, închegau în dogme esența învățaturii creștine.

Apusul n'a cunoscut avântul discuțiilor dogmatice și nici spiritualizarea la care aceste frământări au ridicat gândirea creștină.

Biserica Romei născută și crescută în disciplina Dreptului roman, n'a cunoscut libertatea

în gândire. Talburările religioase care s'au ivit în sânurile, n'au fost înfrânte prin convingere ca în Răsărit ei înăbușate în sânge. Arnold de Brescia, Savanorola, Giordano Bruno, Hus au fost rând pe rând arși pe rug.

Și Ortodoxia nu-i numai acest avânt de gândire din care s'au născut normele de credință. După cum ei l-au înălțat în gândire tot așa de bine a știut să-l coboare în viața de toate zilele prin cultul icoanelor. Căci se înseamnă cinstirea icoanelor dacă nu intuiția elementului religios prin aceste imagini. Cultul icoanelor este prezența continuă a divinității în toate acțiunile noastre. Iesus îndurerat pe cruce este ușurare pentru cel suferind. Când întâlnim pe cei săraci, pe cei bolnavi, pe cei flămânzi și pe oricare din nenorociiții lumii, îl întâlnim pe Cel care ne-a spus că se simte una cu ei. Frumusețile acestei lumi le admirăm prin ochii Lui care ne-a crătat splendoarea crinilor câmpului. Durerile noastre proprii le îndurăm cu El, fiindcă nimeni, în această viață, nu-i scutit de Golgota răstignirii. La răspântii de drumuri, în case, în biserici, icoanele au fost predica

permanentă care a înălțat gândul și ochii mulțimii spre cer. În icoane, sfinții cu virtuțile lor, martirii cu bărbăția credinței, asceții cu dorul lor spre infinit, se apropie, sunt cu noi. Pentru această bogăție spirituală pe care icoanele o revarsă în viața creștinilor, Biserica răsăritului a dus o luptă înverșunată și a învins în anul 842. Triumful ei a fost triumful ortodoxiei pe care-l sărbătorim astăzi.

Dar triumful ortodoxiei înseamnă pentru noi Români de pretutindeni, triumful unității noastre sufletești, înseamnă biruința noastră ca neam. Ortodoxia ne-a unit într'un singur mănunchi, ea ne-a îmbărbătat și ne-a înalt speranța în timpuri mai bune. În timp de pace ctitori de mănăstiri și biserici, în timp de război atleți ai lui Hristos, voievozii și poporul român au fost totdeauna apărătorii ortodoxiei.

Și întorcându-ne privirea spre viemurile de azi, niciodată acest cuvânt n'a fost mai plin de înțeles, căci unirea noastră sufletească este singura forță pe care o putem opune tuturor încercărilor prin care trecem.

Arhim. L. BUSUIOC

Serbările zilelor de 23, 24 Februarie 1946,

din prilejul împlinirii a 60 ani de către

P. S. S. Episcopul Veniamin

SERENADA (23 Februarie)

Ajunul zilei de 24 Februarie este începutul sărbătoririi P. S. Sale Episcopului Veniamin.

Strada din fața reședinței episcopoești e în plină fierbere și populată ca niciodată în ultimii ani, încă dela orele 5 p. m.

Când amurgul se lasă peste natură și peste orașul nostru, iar luminătorul de aur al cerului înstelat își trimitea razele sale odihnitoare și îmbietoare de liniște peste Caransebeș, mulțimea se adună în fața reședinței oprind orice circulație între Academia teologică și hotelul Pomul Verde.

Au venit corurile să cânte serenada. Acela ce ca în seara zilei de azi acum 60 ani, în îndepărtările Ardealului din satul Arpătac, în casa preotului Dionisie Nistor, cânta el pen-

tru a doua seară serenada veseliei nașterii sale, mamei lui dragi Elena.

În liniștea serii și în lumina reflectoarelor, cântecul frumos, duios și armonios al corurilor se înalță spre ferestrele luminate ale reședinței episcopale, unde apare chipul apostolic al Prea Sfinției Sale ca și acum aproape 5 ani, tot într'o Sâmbătă seara, cu data de 23.

Serenada o deschide corul Școlii Normale din loc, dirijat de Dl Prof. E. Rădescu.

Urmează apoi Corul-catedral, condus de acelaș dirijor.

După care ia cuvântul Dl M. Ognanovici în calitate de fiu și primar al orașului, aducând următorul omagiu:

Prea Sfințite Părinte Episcop!

Orașul Caransebeș și-a îmbrăcat haina de sărbătoare pentru a-și manifesta dragostea și

simpatia ce o are față de Ierarhul său Părinte spiritual, cu ocazia aniversării vârstei de 60 ani.

Ca primar și ca fiu al acestui oraș, precum și în numele tuturor cetățenilor, primiți vă rog Prea Sfințite Stăpâne cele mai calde urări pe care vi le depunem cu ocazia acestei bucurii duhovnicești.

Să-mi fie permis Prea Sfințite Părinte Episcop, de a Vă declara că orașul Caransebeș Vă este recunoscător și este alături de Prea Sfinția Voastră cu toate sacrificiile morale și materiale întru realizarea planului proiectat de Prea Sfinția Voastră pentru zidirea noii Catedrale în centrul orașului pentru care ați și realizat un fond de mare importanță 20.000.000 lei ca început și pentru care cu aceasta ocazie, când sărbătorim aniversarea vârstei Prea Sfinției Voastre de 60 ani, ținem a Vă declara și a Vă promite că prin orice împrejurare vom fi alături de Prea Sfinția Voastră pentru binele neamului nostru, a Țării noastre și a tuturor popoarelor conlocuitoare.

Poporul român din Banat și Ardeal dela nașterea sa a fost democrat, ceiace a dovedit-o și în decursul unui veac sub stăpânirea ciocolor feudală maghiari, c'a fost cel mai aprig dușman al rasismului.

Prea Sfinția Voastră ca fiu de preot din Ardealul nostru iubit de unde a venit Popasu și Popea, V'ați consfințit viața pentru credința noastră ortodoxă ca cel mai vechi locaș al adevăratei democrații; veți fi alături de noi fiii Prea Sfinției Voastre sufletești, pentru propășirea neamului nostru, a Țării noastre și a tuturor concetățenilor cari vom lupta pentru libertatea individuală absolută a neamului nostru.

Ca încheiere, permiteți-mi Prea Sfințite Stăpâne, ca în numele tuturor cetățenilor ai acestei vechi urbi de luptă democrată să Vă urez:

„Întru mulți ani Stăpâne“.

Prea Sfinția Sa, din pervazul ferestrei, răspunde:

Domnule Primar,

Iubiți cetățeni,

Rog să primiți vii mulțumiri pentru urările făcute și simțămintele de dragoste și devotament arătate cu acest prilej atât de DV. personal cât și de cetățenii orașului nostru de reședință. Aceleași mulțumiri le exprim și coruri-

lor și harnicilor lor dirijori cari Ni-au delectat sufletul cu melodioasele lor cântări.

Exact acum patru și ani jumătate, tot într'ozile de Sâmbătă am primit aceeaș manifestare de dragoste și de devotament cu ocaziunea instalării în scaunul vlădicesc din acest centru al graniței, vechi oraș de viață și cultură națională și românească. Dați-mi voie ca această manifestare să o consider și ca o prețuire și atașament a obștei față de instituția ce o reprezintă și față de bunurile spirituale ale ei.

Atunci eram în plin războiu, așteptând cu toții ziua păcii mult dorită. Acest războiu care a ținut 5 ani, a cerut multe jertfe și a adus asupra noastră multe suferințe și lipsuri. Să mulțumim bunului Dumnezeu, că ne-a ajutat să trecem cu bine peste toate încercările, cari au fost un examen de verificare a țării credinței și virtuților cetățenești și morale ale noastre, precum și o încercare a dragostei și alipirii față de pământul sfânt al Țării, căci în necazuri se verifică vrednicia și eroismul popoarelor.

Cu mândrie și satisfacție putem constata, că noi am fost totdeauna un popor credincios și iubitor de Dumnezeu și Țară și am știut să înfruntăm în decursul veacurilor vrăjmașii ce au venit asupra noastră, jertfindu-ne tot ce-am avut mai bun pentru mântuirea Patriei. Noi nu ne-am clintit din loc, ci am rămas ca stâncă în mijlocul valurilor vieții, acolo unde ne-a așezat Dumnezeu.

Credința în Dumnezeu și forțele spirituale ale Neamului ne-au întărit sufletul ca să putem răzbate în decurs de 20 de veacuri la limanul mântuirii, confirmând astfel adevărul, că popoarele nu trăesc numai prin bunurile lor materiale, ci progresează și se afirmă mai ales prin cele spirituale. „Un popor fără credință e ca o fântână fără apă și ca o sobă care arde dar nu încălzește, ci face numai fum“.

Istoria ne este martoră, că toate popoarele, cari n'au avut la temelie viața lor credința și morala s'au prăbușit și au dispărut.

De patru ani și jumătate fiind și Noi cetățean-al acestui oraș, am satisfacția să mărturisesc, că în acest timp am căutat să iau parte și să fiu alături la toate acțiunile și manifestările spre binele și progresul spiritual și moral al orașului și cetățenilor lui. Vă asigur și în viitor de toată dragostea și concursul meu părintesc și al Consiliului meu eparhial la orice acțiune constructivă spre binele cetățenilor, fără deosebire de limbă, rasă și naționalitate, căci toți suntem fiii aceluiaș Tată ceresc, frați întreolaltă.

De aceea în această epocă de reconstrucție a Țării, mai mult ca oricând, se cere dela noi toți să fim înrâțiți în muncă și în năzuințele de mai bine, ca să vindecăm rănila războiului și să ne putem asigura o pace dreaptă și o mai bună viață socială, cu toții, dela cel mai umil până la cel mai înalt cetățean al Țării, muncitor, țaran și intelectual deopotrivă.

Porunca ceasului de față este muncă de fiecare zi, căci munca creatoare înobilează și înfrățește popoarele. Iar raporturile dintre noi, ca indivizi și popoare, trebuie să fie bazate pe *iubire*, căci ea duce la armonia claselor sociale și la înstaurarea păcii între oameni.

De aceea, Domnule Primar și iubiți cetățeni, chemați pe toți la unire frățească și la muncă cinstită spre a face acest oraș model de cultură și civilizație, dându-i pentru viața sufletească instituțiunile necesare, ca: o măreață biserica catedrală, un edificiu modern pentru Liceul de fete și Academia Teologică, apoi canalizare, apaduct, baie, abator și altele pentru nevoile vieții trupești, toate spre binele, luminarea și progresul poporului, în slujba cărui stăm cu toții. Trebuie să aducem toate jertfele și să facem toate sforțările pentru realizarea lor cât mai curând posibil.

Să rugăm pe Dumnezeu, ca să lumineze mintea conducătorilor popoarelor și să le înmoaie inimile ca să facă o pace dreaptă bazată pe principiile evangheliei creștine: dragoste și dreptate, pentru toate popoarele, mari sau mici, deopotrivă.

Să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne înțarească puterile sufletești și trupești spre a putea face tot binele de care suntem animați, ca să ajungem pacea într'o țară liberă, democrată, independentă și stăpână pe destinele ei, sub sceptrul iubitului nostru Rege Mihai I, care a schimbat la 23 August 1944 albia destinului Țării spre limanul mântuirii.

Noi dorim să trăim în pace și frățietate, cu toate naționalitățile conlocuitoare, bucurându-ne de aceleași drepturi și având aceleași îndatoriri față de Țară, căci numai dragostea și solidaritatea între oameni e roditoare de armonie și înțelegere socială. Voim să avem relațiuni de prietenie cu toate țările vecine, în deosebi cu marea vecină dela răsărit, U. R. S. S.-ul, care cu glorioasa armată roșie, înrâtită în luptă cu scumpa noastră armată română ne-a ajutat să dărobim Ardealul de Nord și să-l realipim pentru vecie la Patria mamă.

Mulțumindu-Vă încăodată pentru urările făcute, rog pe bunul Dumnezeu, ca odată cu

arhiereștile Noastre binecuvântări să reverse asupra orașului și a cetățenilor lui toate darurile Sale bogate, ca să prospereze în cele bune și plăcute lui Dumnezeu, spre binele orașului, al lor și al Țării.

Continuă concertul corul Academiei teologice dirijat de Dl Prof. C. Vladu. Elanul corului evocă duioase amintiri ale tinereții în preoții de azi, foști studenți coriști ieri.

Apoi corul Căminului cultural, condus de Dl Prof. D. Cusma încheie serenada.

Toate corurile au cântat pe întrecute. Iar armonia lor și duioșia serenadei a fost purtată în această seară de către numeroșii ascultători și în căminurile lor.

LITIA (24 Februarie)

În răsăritul senin al soarelui din ziua de 24 Februarie a. c., rugătorii și mijlocitorii între cer și pământ — preoții — pornesc în litie dela sf. biserica catedrală să aducă la rugăciune în casa Domnului pe Arhiereul, ce a împlinit 60 de ani.

Răsăritul soarelui și timpul rugăciunii ne poartă gândul la creștinii veacului al doilea și la mărturisirea lui Pliniu al II-lea cel Tânăr către Împăratul Traian la anul 104.

La vechea și vestita reședință episcopescă, porțile frumos împodobite se deschid lăsând să treacă prin ele, sub baldachin, pe al șaselea episcop dela restaurare, Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin, care azi își sărbătorește al 60-lea an din viață.

Arătarea Prea Sfinției Sale în ochii mulțimii o vestește Corul catedral, condus de Dl Prof. A. Buțu, intonând majestuos: „Pre Stăpânul...”

Deși este ora 9 dimineața, strada Episcop Popasu este ticsită de credincioși, părănd o mare vie de suflete creștine din toate clasele sociale aparținând orașului nostru și satelor din jur.

Toți vin să cinstească și să înconjoare cu dragostea lor de creștini și de Români pe Înaintea-totul Bisericii și apărătorul de Neam al acestei părți a Banatului.

Șasezeci de preoți — de fiecare an câte unul — în două coloane aranjați, purtând acelaș vestmânt din fir auriu, conduc la închinare pe Arhiereul învestmântat pentru slujbă.

În scripuri de soare și în dangate de clopote sărbătorește sunătoare, litia trasează prin mulțime *drum spiritual, drum creștin ortodox și linie de românism național și autohton.*

În cădelnițatul a patru diaconi, înaintemergători, litia se pornește majestuos.

Fumul binemirositor de tămâie parfumează aerul curat de dimineată și plutind deasupra străzii spre albastrul cerului, ridică cu el gândul și inima muritorilor spre Tatăl zărilor.

Un duh curat bisericesc alinător și mângâietor de suflete sbuciumate stăpânește acum strada și frământă conștiința prezenților de azi și plimbătorilor de ieri ai aceleași străzi, obsedați atunci de materie, vanitate și gânditori la păcat.

Drapele tricolore arborate la fiecare casă flutură falnic pe tot parcursul străzii, trezind sentimentul național și împreunându-l în acest ceas cu credința, ca dela originea poporului nostru și până azi.

Iar sunetul străzii este imnul Arhiereului, care luat dela Corul catedral, îl cântă triumfal în fața Academiei teologice corul studenților teologi dirijat de Dl. Prof. C. Vladu.

Acest popas este moment emoționant pentru coriștii de azi, al căror gând zboară hotărît la ziua de mâine, când vor coborî preoți în via Domnului și doresc prilej fericit de a înconjura și ei în litie pe Stăpânul.

Imnul Arhiereului răsună iar în fața Sf. Cruci din Piață, cântat duios de glasurile curate ale Corului interșcolar de copii, dirijat de Dl. Prof. D. Cusma.

Ansamblul copiilor cu Arhiereul binecuvântându-i, ne aduce în față tabloul lui Iisus în mijlocul copiilor și în urechi glasul Lui: „Lăsați copiii să vină la mine, și nu-i opriți!”

În colțul răspântiei străzilor General Trașța și Episcop Popea, aproape de biserică, din nou se aude imnul cântat iar de corul Academiei teologice.

Pe intervalul dintre coruri, „Oastea Domnului”, mergătoare înaintea litiei cu prapori, a cântat troparul Rusalțiilor.

Și ajunși în fața catedralei, împodobită de sărbătoare cu brad și purtând deasupra porții cuvintele „Întru mulți ani Stăpâne!”, răsună iar frumos acelaș imn executat de corul Căminului cultural, condus de Dl. Prof. D. Cusma.

Ghirlande de verdeață șerpuiau coloanele sf. biserici și atârnav pe stâlpi dela poarta cea mare până la intrarea în biserică.

Împodobirea sf. biserici s'a făcut prin osteneala doamnelor ortodoxe din loc.

Prea Sfinția Sa este întâmpinat de către I. P. C. Sa Arhim. Dr. L. Busuioc și PP. CC. protopopi V. Musta și I. Câmpianu. În fumul de smirnă a celor două amfore așezate la intrare, Prea Sf. Sa intră în biserică.

Litia atât de impunătoare ne duce cu mintea pe străzile Constantinopolului străbătute de asemenea litii acum 15 veacuri în urmă, sub Sf. Ioan Gură de Aur.

SFÂNTA LITURGHIE

Sf. biserică a devenit neîncăpătoare pentru credincioși.

E ora 9 și jumătate și Sf. Liturghie începe lin, cu simț și elevație în rugăciuni pentru pacea a toată lumea și pentru mântuirea sufletelor noastre. —

Prea Sfinția Sa este înconjurat de următorul sobor: Arhim. Dr. L. Busuioc; ic. stfori R. G. Ancușa și D. Iavorschi; protopopii V. Musta,

I. Câmpianu, Dr. Z. Munteanu, Dr. G. Cotoșman, I. Oravițan, I. Muntean, Dr. N. Iorgovan, I. Suru, Dr. P. Rezuș, T. Roșca, Dr. I. Crețu, Dr. M. Bănescu, P. Toma; preoții M. Jigorea, A. Nicolici, I. Bulea și A. Stupariu; protodiacon Dr. M. Chialda; diaconii S. Bătea, C. Olariu și D. Băloni.

Corul catedral dirijat de Dl. Prof. A. Buțu dă cu mult elan și cu deosebit simț răspunsurile liturgice, mărind astfel misticismul dogmatic religios al slujbei.

În timpul slujbei se face hirotesirea întru protopop a Păr. P. Toma, secretar eparhial.

După rugăciunea amvonului, întregul sobor ieșit în fața sf. Altar înaltă rugăciune de mulțumire către Creatorul omului și Datătorul anilor, pentru darul celui de al 60 lea an dăruit Prea Sfinției Sale.

La sfârșitul acestei rugăciuni, I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. L. Busuoc rostește următoarea cuvântare:

Prea Sfințite Părinte Episcop,

Împlinirea a 60 de ani de viață, ai Prea Sfinției Voastre, ne dau nouă clerului și poporului din această Eparhie, precum și Eparhiilor surori, de față prin delegații lor, plăcut prilej de sărbătoare, prilej de înălțare sufletească.

În acest moment, în toate bisericile acestei Eparhii se înaltă rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu, iar orașul de reședință al Prea Sfinției Voastre și acest stânt lăcaș îmbrăcând haină de sărbătoare, ne amintesc marile evenimente religioase din trecutul acestei vechi episcopii.

Pregătiți astfel sufletește, începem prăznuirea duhovnicească cu vorbele psalmistului: „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim în ea“.

Și în adevăr ne bucurăm și ne veselim și aducem mulțumiri lui Dumnezeu că sărbătoarea aceasta Vă găsește în deplină sănătate și în plină desfășurare a activității Prea Sfinției Voastre; ceace ne dă nouă temei să așteptăm încă multe și bogate roade ale acestei activități, în viitor.

Dar gândindu-ne noi la înalta chemare a Prea Sfinției Voastre și la marea răspundere ce

o aveți în aceste vremuri, sărbătorirea aceasta este dovada unei și mai strânse alipiri și a unui desăvârșit devotament față de păstorul nostru suprem. Căci, iubiți credincioși, în vechile noastre rândueli bisericești stă scris că episcopul, ca urmaș al Apostolilor, este pentru biserică și credincioșii ei, ceace respirația este pentru om sau soarele pentru lume. El este icoana vie a lui Dumnezeu pe pământ și izvorul tuturor tainelor sfințitoare prin care căpătăm mântuirea sufletelor noastre. El este învățătorul, sfințitorul și păstorul suprem. Și având aceste mari puteri, el este cel dintâi chemat să apere și să dea viață acelor mari adevăruri care au fost plămădite cu sângele unei jertfe dumnezeiești, acele adevăruri veșnice prin actualitatea lor, fiindcă după ele au însetat și însetează oamenii din toate timpurile.

Însă setea după aceste adevăruri, setea după adevărata dreptate și iubire, setea după libertate sau egalitate pe care azi le numim democrație și cine știe cum le vom numi mâine, această sete nu se va potoli decât atunci când oamenii vor veni iarăși să se adape din acel torent de viață nouă, care a izvorit în locul unde, acum două mii de ani, a fost înfiptă o cruce.

Dar este atât de greu Prea Sfințite și trebuie puteri însutite pentru a face ca în mijlocul unei lumi bântuită până azi de ură și patimi, ca din mijlocul atâtor prăbușiri să se înalte ca un stâlp de foc sublima învățătură a lui Iisus care să conducă din nou pe oameni spre acel izvor miraculos din care ei au gustat odată adevărata pace și iubire.

Și de aceea sărbătorirea de azi ia și semnificația unei mărturisiri. Adunându-ne azi în jurul Prea Sfinției Voastre, pentru a Vă arăta dragostea noastră de fii credincioși, voim să Vă încredințăm, în acelaș timp, că lupta Prea Sfinției Voastre este și lupta noastră, că credința Prea Sfinției Voastre în triumful păcii și al iubirii între oameni este și credința noastră, că înstârșit sărbătorindu-vă astăzi, noi cimentăm și mai mult legătura dintre popor și biserică, dintre biserică și episcop, alcătuind astfel acea unitate sufletească pe care strămoșii noștri au dovedit-o a fi nebiruită și singura mântuitoare din zbuciumul și durerile atâtor veacuri.

Și mai suntem încredințați Prea Sfințite că cei pe cari Dumnezeu i-a rânduit să poarte în fruntea celor mulți torța unui destin spiritual nu au vârstă ci credința neclintită în împlinirea misiunii lor. Și când această credință merge până la jertfa lepădării de sine, până la totala

dăruire pentru binele tuturor, atunci Dumnezeu, în slujba căruia stați, va înnoi mereu ca ale vulturului tinerețele Voastre.

Prea Sfințite Părinte,

Sunt aproape cinci ani de când, ascultând glasului acestei înalte chemări, ați părăsit locurile dragi și scumpe ale copilăriei și tinereții. V'ați despărțit de toți ai Prea Sfinției Voastre, de prieteni și cunoscuți, ați părăsit rostul unei vieți mai liniștite și îmbrăcând aspra haină monahală, ați venit aici, departe, unde vă chemau interesele mai mari ale Bisericii. Și de atunci s'a dus și liniștea, s'au dus clipele de odihnă și în locul lor au venit nopțile de veghe și zilele de continuă trudă. Căci ați venit aici, Prea Sfințite, cu prisos de râvnă și de puteri să zidiți, să sporiiți și să îmbogățiți moștenirea marilor voștri înaintași. Și ați crezut în acea minune în care cred toți marii entuziaști la început că totul se va întâmpla în grabă și după măsura acestei râvne. Dar timpurile în care ați luat toiagul păstoriei se găseau sub semnul celui mai groaznic război. Și astfel pe lângă mulțumirea datoriei împlinite ați avut și decepții și ați cules și multe amărăciuni.

Fie ca bucuria sărbătorii de astăzi pe care v'o aducem ca un prinos al recunoștinței noastre, fie ca dragostea și înțelegerea noastră să ușureze măcar în parte greutatea jertfei pe care ați adus-o pentru binele acestei Eparhii și al nostru al tuturor.

Rugând fierbinte pe Dumnezeu, în mâna căruia sunt anii și vremurile să vă dăruiasă o cât mai îndelungată și rodnică păstorie, vă spunem din toată inima:

Întru mulți ani Prea Sfințite Stăpâne!

Prea Sfinția Sa răspunde prin cuvintele:

Iubiților mei fii sufletești,

La acest popas al vieții mele primul meu gând se îndreaptă către Tatăl cel ceresc și către Mântuitorul nostru Iisus Hristos în rugăciuni ferbinți, mulțumindu-I pentru toate darurile revărsate asupra Noastră, întărindu-ne puterile trupești și sufletești și-L rugăm cu umilință ca să nu-și întoarcă fața Sa dela Noi pentru multele noastre păcate și să-și reverse binecuvântările Sale asupra Noastră și asupra Clerului și poporului ca să plinim voia cea sfântă a Lui.

Cu frică și cutremur, dar și cu încredere și nădejde în ajutorul lui Dumnezeu am trecut pragul acestui sfânt altar, căci îmi dădeam bine seama de slabele mele puteri și de greaua răspundere ce Ni se punea pe umeri cu voia lui Dumnezeu și cu încrederea Clerului și poporului din această de Dumnezeu păzită eparhie. Cum mi-am îndeplinit datoria rog pe bunul Dumnezeu a judeca cu îngăduință. Îmi dau prea bine seamă că nu am făcut nici pe departe din tot ce s'ar fi așteptat și s'ar fi putut face, întru propovăduirea cuvântului Evangheliei Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre a aduce sufletele încredințate Nouă la picioarele Crucii Domnului.

Îngăduiți-mi, ca la acest popas al vieții mele, să fac o mărturisire curată înaintea sf. Altar, că „*Nu mă laud* — după cuvintele apostolului neamurilor — *decât în neputințele mele*“.

Țin să declar cu smerenie, că m'am străduit să-mi pun truda și râvna spre binele Bisericii și Neamului. N'am făcut decât ceea ce eram dator să fac și ceea ce eram obligat în conștiința mea de Ierarh al Bisericii, căreia i-am închinat viața. M'am identificat cu toate problemele și interesele superioare ale Eparhiei și a instituțiilor ei și acestora le-am închinat, întru cât mi-au permis slabele mele puteri și slăbiciunile inerente firii omenești, toate gândurile mele de fiecare clipă. Nu am avut altă preocupare decât să-mi pot servi cu ajutorul lui Dumnezeu și al preoției mele cu cât mai mult folos. Biserica, spre binele și progresul păstoriților și al slujitorilor lor duhovnicești. Eu nu-mi aparțin mie, ci numai Bisericii, al cărui devotat slujitor voesc să fiu, cu toată credința și dragostea sufletului meu. De aceea ei i-am închinat toate strădaniile și agonisele mele. Nu m'am uitat la fața oamenilor și n'am avut în vedere decât interesele superioare ale Bisericii. Am căutat să fiu omul legalității și această linie voi căuta să o observ și în viitor, cât omenește este posibil.

Am căutat să țin sus steagul ortodoxiei noastre milenare, care a fost, este și va fi steaua călăuzitoare a sufletului românesc și a Bisericii strămoșești, care e scut și adăpost al darurilor divine și al comorilor naționale, cu cari ne-a înzestrat Dumnezeu. Biserica noastră e cea mai democratică instituție din lume. În fața potirului euharistic nu este nici școlar nici domn, nici împărat nici soldat, nici bogat nici sărac, ci toți sunt egali și se împărtășesc la fel din darurile bogate ale Mântuitorului Iisus

Hristos, fiecare judecându-se nu după rangul social, ci după faptele sale.

Ortodoxia a fost legea mântuirii sufletelor, sub aripile ei a ocrotit Neamul și i-a înnoit forțele morale ale lui, ca să poată rezista tuturor vrăjmașilor, ce voiau să-i fure cel mai scump tezaur al lui: sufletul. Ea este trăire și cel mai înalt stil de viață creștină, plăcută lui Dumnezeu. „Ortodoxia e Biserica Mântuitorului nostru Iisus Hristos pe pământul strămoșesc, e creia toarea culturii noastre naționale. Ea e Biserica poporului nostru și concepția de viață, idealul nostru de popor creștin și misiunea noastră eternă pe acest pământ. Ea este legea Domnului, care ni-a dat cerul cu luminile lui. În ortodoxie ni se dă prin Iisus Hristos harul dumnezeesc, care transformă viața și o desăvârșește. Ea e unicul adevăr peste veacuri, e puterea și ajutorul pe care Dumnezeu îl dă omului pentru a ajunge la mântuire“. Iar Biserica e mama noastră duhovnicească, far de lumină în pustiu lumii și liman de scăpare și mântuire în toate vremurile; și astăzi tot ea ne mângăie, ne întărește și ne ține curajul în inimă.

Am căutat să mențin și să sporesc moștenirea marilor mei înaintași, ca acest important centru grăniceresc, bastion puternic, ca și în trecut, al ortodoxiei românești și al naționalismului tradițional, să rămână pururea oraș de reședință vlădicească, care să fie pildă pe toate terenele vieții noastre religio-morale, culturale și sociale. De aici să radieze lumina credinței până la cele mai îndepărtate colțuri ale scumpului și mândrului nostru Banat.

Am ținut cu sfințenie la tradiția și autonomia Bisericii, pe care am căutat să o apăr și să sporesc greaua moștenire primită dela marii mei înaintași. Conștient de greaua, dar sublîmă misiune ce o are preoțimea în viața poporului, în slujba căruia e pus, la fel ca și în slujba lui Dumnezeu, precum și răspunderea înaintea lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor îndreptate spre pășorire, am îndemnat-o la un cât mai zelos *misionarism*, atât de necesar mai ales în aceste timpuri de grele încercări pentru întreaga lume. Am chemat-o la munca pentru destelenirea ogorului sufletesc al poporului și la semănarea seminței Evangheliei, căci aceasta este principala chemare a ei, deoarece în această operă de mântuire noi nu putem fi substituiți și „*vai nouă de nu vom propovedui*“.

Am pus pururea înaintea ochilor noștri și a preoțimei mele porunca Mântuitorului: „*Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să mă-*

rească pe Tatăl vostru cel din ceruri“ (Matei 5, 16).

Pentru ca Hristos Domnul să fie în mijlocul nostru, trebuie „*să ne iubim unii pe alții, ca într'un gând să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită*“.

M'am năzuit să înviorez activitatea asociațiilor religioase: Reuniunile de femei, Oastea Domnului, Soc. Sf. Gheorghe a tineretului, cari ne sunt necesare și de mare folos în lucrarea de zidire sufletească a Bisericii. Am propovăduit Evanghelia Domnului și am chemat cu dragoste părintească pe toți slujitorii altarelor la muncă întru îndeplinirea apostolatului în mijlocul poporului dreptcredincios, pentru înviorearea vieții sufletești și îndrumarea ei spre limanurile veșnice și vremelnice. I-am chemat să se identifice cu nevoile și aspirațiile poporului, să stea alături de el și în bucurii și în necazuri, ca să nu rătăcească, să lucreze pentru întărirea familiei bănățene, care e baza vieții sociale, aducând „la tradiția românească cultul familiei creștine.“

Întru atingerea acestui scop numai o trăire duhovnicească clipă de clipă, în meditație și rugăciune, numai o viață închinată Mântuitorului Hristos, umblând pururea în căile Lui, ne va putea ajuta.

Dragostea și buna înțelegere cu slujitorii altarelor și a credincioșilor, a fost temelia pe care mi-am zidit misiunea și de aceea am căutat -- cum am mărturisit la instalare -- ca între mine și preoțime să fie o strânsă legătură sufletească, căci numai aceasta poate aduce roade binecuvântate pentru Biserică, dându-mi bine seama, că numai buna înțelegere și efortul comun al Ierarhului cu al preoțimei în munca pentru redresarea vieții religio-morale a poporului poate da roadele cuvenite pentru mântuirea sufletelor credincioșilor și pentru binele și progresul Bisericii.

Înaintea sf. Altar am aflat în zilele de tristețe întărire sufletului meu, de aceea n'am pregetat a o cerceta cât se poate mai des și: „*m'am apropiat de scaunul darului (lui Hristos) ca să luăm* -- după cuvintele Ap. Pavel -- *milă și să aflăm har spre ajutor la vreme potrivită*“ (Evrei 4, 16) și m'am rugat cu psalmistul: „*Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele*“ (Ps. 50).

Iubiții mei,

Am venit la cârma Episcopiei acum 4 ani și jumătate în vremuri grele de războiu, cu

multe necazuri și încercări, cari au fost o piedică pentru a putea face tot ceea ce s'ar fi putut face în vremuri de pace și liniște. În acest timp am putut însă constata cu bucurie duhovnicească, că n'a slăbit credința și alipirea credincioșilor față de sf. Biserică și că trebuie să avem încredere în viitorul neamului, căci „atunci când un popor se leagă prin credință de Dumnezeu, viitorul lui poate fi asigurat”. Credincioșii însetați după cuvântul de viață dă-tător al Evangheliei Domnului, au văzut că nu pot avea cetate stătoare pe acest pământ și de aceea au alergat în număr tot mai mare la altarul Domnului, spre a-și împreuna rugăciunile smerite și pline de nădejde către Dumnezeu pentru a implora ajutorul și darurile mântuitoare ale Tatălui ceresc, care este „stâlp și întărire adevărului” (I Tim. 3, 15).

Mă întreb însă dacă poate fi mulțumirea noastră deplină la acest popor sau nu? Am putut culge noi roadele așteptate în munca din ogorul sufletelor din acest oraș și din satele noastre? Cred că mulțumirea noastră nu poate fi deplină, văzând cum biserica noastră catedrală nu este cercetată și în alte zile de sărbătoare ca și în cea de astăzi. Nu suntem și noi, toți slujitorii altarului de vină, de aici ca și din celelalte părți ale eparhiei, că n'am pus destul suflet și zel în propoveduirea cuvântului Evangheliei și n'am folosit toate mijloacele și ocaziile ca să aducem în staulul Bisericii toate oile rătăcite, lăsând cele 99 și alergând să aducem pe cea rătăcită, la masa cea bogată a darurilor dumnezeiești? Ascultat-am oare noi îndeajuns de cuvintele psalmistului, care spune: „Doamne iubit-am casa unde locuiești Tu și locul unde locuiește slava Ta”? (Ps. 25, 8). Putem noi mărturisi cu conștiința liniștită, pentru răspunderea ce o avem înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, că „Strigăt am înălțat către Dumnezeuul meu și El nu a auzit glasul în biserică sa cea sfântă”! (Ps. 18, 7).

Câți dintre noi putea-vom aștepta cu inima liniștită sentința Stăpânului vieții, ca sluga din Evanghelie: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune, întră întru bucuria domnului tău” (Matei 24, 23).

Viața noastră va fi judecată de Domnul nu după numărul anilor, ci după binele ce l-am înfăptuit în viață.

O revizuire a conștiinței noastre ne va da răspunsul cuvenit.

Cu aceste gânduri pășesc cu smerenie și pe mai departe spre îndeplinirea misiunii mele în slujba lui Dumnezeu și al poporului nostru

drept credincios și chem pe toți cler și popor deopotrivă să vină la Hristos Domnul, care ne așteaptă cu brațele deschise, căci glasul lui răsună peste veacuri: „Veniți la Mine căci „fără de Mine nu puteți face nimic”. iar „cel ce-mi urmează Mie nu va umbla întru întunec, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12).

Iubiții mei,

Cu vie emoție și cu vii mulțumiri primesc simțămintele de dragoste și atașament al Clerului și poporului, ceea ce o consider ca un îmbucurător semn de atașament al obștei credincioase față de Biserică și Ierarhul ei. Această îmi va servi de un îndemn pentru întărirea zelului și muncii spre binele și progresul Bisericii.

Nu pot uita, ca la acest sărbătoresc act să nu-mi aduc aminte cu adâncă pietate și venerațiune de iubiții mei părinți și să nu înalț rugăciuni la Tronul cel ceresc pentru odihnia sufletului preotului Dionisie și a preotesei Elena, dintr'un umil sat, cari au sădit în sufletul meu credință în Dumnezeu și dragostea de Biserică și Neam. Trudei și jertfei lor, și în special jertfei ce e în stare să o aducă o mamă credincioasă, văduvită la tinerețe, pentru creșterea celor 8 copii cu care a binecuvântat-o Dumnezeu, am să-i mulțumesc că sunt la acest loc de răspundere și nu voi uita niciodată dragostea lor ocrotitoare. Cu sufletul sunt în mijlocul nostru și iau parte la bucuria sufletului meu.

Mulțumesc apoi colaboratorilor mei devotați, slujitorii la altarul Domnului, protopopi și preoți, consiliului meu eparhial, cari m'au ajutat cu dragoste, zel și abnegație în opera de propoveduire a cuvântului Domnului, membrilor Adunării eparhiale și tuturor oamenilor de bine pentru prețiosul lor concurs în greaua Noastră misiune, precum și pentru participarea la această sărbătorire, neprecupețind osteneală și cheltuieli.

Aceleași mulțumiri le trimit tuturor celorlalți buni credincioși ai Bisericii noastre din întreaga eparhie, cari ne-au ascultat povețele și ne-au dat ajutorul lor neprecupețit și jertfa lor pentru Casa Domnului.

Mulțumesc în fine Î. P. Cuv. sale părintimandrit pentru cuvintele de dragoste și devotament exprimate în numele Clerului și poporului, precum și tuturor ce prin prezența lor au căutat să-și arate dragostea față de Noi și Biserică și împărțind tuturor arhieresti binecuvântări, rog pe bunul Dumnezeu să-și trimită toate darurile sale cele bogate și să ne întă-

rească puterile, ca „cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință să o petrecem și să ne dea stârșit creștinesc vieții noastre“, cum ne rugăm la fiecare Liturgie.

„Iar Tu Doamne al puterilor fi cu noi, că pe altul afară de Tine ajutor întru necazuri nu avem. Doamne al puterilor fi cu noi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin“.

RECEPȚIA

La orele 12:30, în saloanele reședinței episcopoești a avut loc recepția.

Aceste saloane, azi, au re trăit vremuri de strălucire ca de atâtea ori în viața bănățeană și au sălășluit în ele acum, ca și altădată, la vremuri de răsruici în viața Neamului românesc, suflete de creștini și de români.

Recepția o deschide Păr. Prot. ic. sttor Romul G. Ancușă, consilier eparhial, cu alocuțiunea :

Prea Sfințite Părinte,

Caransebeșul, oraș de veche reședință episcopoească, această cetățuie a spiritualității noastre ortodoxe și românești din Banat și întreaga Eparhie ortodoxă română a Caransebeșului a îmbrăcat astăzi haină de sărbătoare, pentru ca să sărbătorească pe Chiriarhul și Arhipăstorul său, care a împlinit 60 ani de viață.

Din acest prilej, în toate bisericile din eparhie, clerul și poporul dreptcredincios — fiii duhovnicești ai Prea Sfinției Voastre — au înălțat rugăciuni de mulțumită către Cel Prea Înalt, care Vă hărăzit bucuria acestei zile și de altă parte, acum, prin noi — delegații tuturor corporațiilor eparhiale, protopopești și parohiale din eparhie — țin să Vă aducă un profund și recunoscător omagiu pentru toată râvna, truda și munca pe care ați depus-o în slujba și pentru propășirea și înaintarea vieții creștinești și bisericesti din eparhie.

* * *

Aniversarea de astăzi a P. S. Voastre, ca toate aniversările, este un popas, când ne oprim locului pentru un moment și ne întoarcem privirile spre trecut, nu pentru a măsura

distanța parcursă și a număra anii care au trecut, ci pentru a aprecia după cuviință, spre a noastră pildă și întărire, râvna și munca P. S. Voastre, precum și realizările pe care le-ați încununat în acest interval de timp.

Prin această prismă privind activitatea P. S. Voastre în slujba Bisericii și a Neamului, din prilejul împlinirii a 60 ani de viață și făcând elogiul ei, privirile noastre nu se îndreaptă spre cele trupești și trecătoare, ci spre cele spirituale și mai înalte. Ne dăm perfect de bine seamă de greutatea zilelor de astăzi, știm că pâinea este puțină, că mălaiul este scump și că lipsurile, nevoile și mizeriile de tot felul se înmulțesc mereu, zi de zi. De aceea nu cu mâncare și beutură vom cinsti noi bucuria zilei de astăzi, ci cu adevărată bucurie duhovnicească. Mai mult, praznicul nostru de astăzi este un adevărat praznic de înălțare sufletească, merit să sporească, în sufletele preoților și ale credincioșilor deopotrivă, pâinea cea miraculoasă, a credinței, care să-i determine și să-i învioreze spre o mai bună și mai frumoasă viață obștească, atât bisericască cât și românească.

Sărbătorind praznicul aniversării a 60 ani de viață a P. S. Voastre, o datorință morală ne aduce în fața P. S. Voastre, pentru că P. S. Voastră sunteți în primul rând al nostru, al clerului și poporului dreptcredincios din eparhie. Și pentru că inima noastră, în aceste clipe, este mai aprinsă de dragostea cu care Vă încunjurăm, Vă rog să-mi permiteți să Vă arăt sentimentele de care este cuprins sufletul nostru.

Sentimentele noastre se îndreaptă mai întâi spre comuna Arpătac din jud. Trei-Scaune și cu cucernicie ne aducem aminte de în Domnul fericitul preot Dionisie Nistor și soția sa Elena născ. Stanciu și închinându-ne memoriei lor, li fericim, pentru că le-a fost dăruit lor dela Domnul ca să dea Bisericii și Neamului nostru pe fiul lor Virgil, pe Prea Sfințitul Veniamin, episcopul nostru de astăzi, pe care noi îl sărbătorim.

În înalta persoană a P. S. Voastre însă, noi nu sărbătorim astăzi numai pe fiul preotului din Arpătac, ci sărbătorim mai vârtos pe bărbatul, pe preotul, pe Chiriarhul și pe Arhipăstorul care și-a pus întreaga sa viață în slujba Bisericii și a Neamului, dând acestora tot ceea ce poate da munca cinstită și desinteresată a unui om.

Sărbătorim, deci, astăzi pe bărbatul care de aproape 40 ani stă în slujbă Bisericii și a Neamului nostru.

Sărbătorim pe preotul în al cărui sânge de fecior de popă trăiește intens șirul nesfârșit al preoților din Ardeal și care a știut să aprindă darul care este întru dânsul și să ducă în mijlocul credincioșilor bogăția sufletului său.

Sărbătorim pe chiriarhul, căruia îi este încredințată pravila sfântă a conștiinței noastre creștinești și românești.

Sărbătorim pe Arhipăstorul, care, cu întreitul său dar de a sfinți, de a învăța și de a păstori, a știut să întărească și să desăvârșească ceea ce a moștenit dela cei 5 iluștri înaintași ai săi.

* * *

Toată înflorirea de astăzi a vieții creștinești și bisericești din eparhie este rezultatul părinteștilor îndemnări al chiriarhilor ei.

Cei 5 înaintași ai P. S. Voastre, tot atâtea figuri mărețe în istoria eparhiei noastre, se situează fiecare la locul ce singur și-l-a destinat prin faptele și virtuțile sale. Iar P. S. Voastră, care n'ați desmințit încrederea ce vi s'a anticipat prin votul unanim al Adunării noastre eparhiale, nu numai că ați călăuzit eu minte luminată și cu voință tare viea cea sădită de Domnul din bine în spre mai bine, ci prin realizările ce le-ați înfăptuit și până acum V'ați înscris numele cu demnitate în istoria eparhiei noastre.

Sub arhipăstoria P. S. Voastre vieța bisericească și creștinească din eparhie a sporit. Corporațiunile protopopești și parohiale, menținându-se pe linia democratică a organizației noastre în spirit șagunian, s'au dovedit a fi nu numai organe administrative, ci și organe de îndrumare a vieții bisericești, culturale și economice. Activitatea pastorală și misionară a preoților, în urma directivelor primite dela centrul eparhiei, este mai intensă, mai unitară și mai în ritmul vremii. Propaganda religioasă, mai ales în cadrul cercurilor religioase ale asociației clerului „A. Șaguna“ este mai vie. Broșuri de cuprins religios și cărți de rugăciune s'au distribuit în zeci de mii. de exemplare. Preoții sunt mereu îndemnați să-și desăvârșească bogăția sufletului lor prin rugăciune și meditații. Predicele, până acum nu de mult numai facultative, astăzi sunt obligatorii pentru toți preoții. „Foaia Diecezană“, organul oficial al eparhiei, prezintă simțitoare îmbunătățiri, mai ales în ceea ce privește hrana sufletească a cetitorilor ei.

Sub patronajul P. S. Voastre a luat ființă „Altarul Banatului“, revistă de zidire sufletească și de știință teologică. Din îndemnul și la stăruința P. S. Voastre s'au înființat fonduri pentru sprijinirea preoților în activitatea lor de propagandă și de cultură.

Mijloace de înviorare și întărire a vieții creștinești au fost și vizitațiunile canonice ale P. S. Voastre, iar cele inopinate au fost tot atâtea prilejuri de a stimula pe preoți la o activitate cât mai intensivă și rodnică.

Academia teologică s'a bucurat de înaltul sprijin al P. S. Voastre. Studenții teologi au aflat întotdeauna un părinte înțeleghător și un adevărat ocrotitor în persoana P. S. Voastre, iar profesorii un sfātuitor și protector, precum și un ajutător în munca lor de a scoate de sub tipar cărți și opere de valoare teologică și culturală.

Din inițiativa și în urma insistențelor stăruitoare ale P. S. Voastre, ajutat fiind de preoțimea eparhială și de fruntașii vieții noastre bisericești, a luat ființă „Fondul pentru zidirea Academiei teologice“, care se urcă astăzi la o sumă considerabilă și numai evenimentele de războiu și criza financiară V'a determinat să amânați punerea pietrei fundamentale pentru vremuri mai bune.

Vieța mănăstirească, pe urma reorganizării vieții duhovnicești ale clerului monahal, a luat un mare avânt. Prin pelerinajele conduse personal de P. S. Voastră și prin vieța religioasă ce se desfășoară în jurul acestor lăcașuri sfinte, ele încep a-și justifica dreptul la existență și necesitatea lor în vieța sufletească a poporului credincios. Cele două schituri de pe Muntele Mic și de pe Semic, zidite după îndemnul și înviațiunile P. S. Voastre, vor vesti peste veacuri numele P. S. Voastre.

În acelaș timp nu ați uitat nici de înzestrarea materială a Bisericii, ci mereu ați stăruit pentru augmentarea fondurilor ei, pentru ca să poată face față nevoilor, mai ales în zilele grele.

Dar ceea ce este mai presus de toate, este ofensiva bunătății și a milei care s'a pornit în eparhia noastră sub arhipăstoria și la stăruințele mereu repetate ale P. S. Voastre. Astăzi în toate comunele noastre bisericești, precum și la centrul eparhiei, avem câte un Fond al milei pentru sprijinirea săracilor. De altă parte, pentru a da pildă și altora, din toate economiile ce le-ați adunat până la urcarea în tronul arhieresc, ați întemeiat un fond care Vă poartă numele și care are scopul să ofere ajutoare preoților săraci și în suferință.

precum și să confere ajutoare văduvelor și orfanilor de preoți. Și tot aici e locul să amintim de orfelinatul ce a luat ființă la sf. mănăstire „Sf. Ilie dela Izvor“ de lângă Vasiova, menit să adăpostească 50 orfane de războiu, care sperăm să-și poată deschide porțile sale cât mai curând, purtând și vestind numele întemeitorului lui: „Episcopul Veniamin“.

Acestea sunt, în trăsături generale, inițiativele și realizările P. S. Voastre în eparhia noastră, care, toate, ne îndreptătesc să sperăm o cât mai rodnică arhipăstorire a P. S. Voastre în viitor.

* * *

Zilele noastre sunt vremuri de adânci răscoliri și de mari prefăceri. Noui orânduiri ne cheamă pe toți la datorii de împlinit. Noi nu putem ceda locul nostru. Trebuie să fim și să rămânem la datorie, menținându-ne pe baricada sufletului nostru.

Ortodoxia și românismul sunt cele două componente ale sufletului nostru, care nu se pot împărți și nici despărți, pentru că amândouă formează un întreg. Ortodoxia și românismul sunt baza și tăria sufletului nostru: ortodoxia cu temelii ei de cea mai curată democrație și românismul nostru în înțelesul genuin și cel mai curat și democratic înțeles al cuvântului și nu rasismul, pe care inima noastră îl detestă și-l condamnă ca desbinător și ucigător de suflete.

Aceasta fiind situația, astăzi, când ne prezentăm înaintea P. S. Voastre, nu numai că elogiem cu laudă râvna și munca P. S. Voastre, dar, înșiruindu-ne cu și mai multă dragoste în jurul P. S. Voastre, ținem să Vă aducem un binemeritat și recunoscător omagiu pentru tot ce ați făcut și realizat în slujba sf. noastre Bisericii și a Neamului nostru, precum și pentru pilda ce ne-ați pus-o înainte. Și în același timp, ținem să Vă asigurăm că pentru noi sunteți și rămâneți pentru totdeauna ceea ce V'a așezat mila lui Dumnezeu și voința clerului și a poporului credincios în acest colț de țară: far de lumină și stâlp de viață ortodoxă și românească.

Vă rugăm apoi, ca din acest prilej să ne împărtășiți arhierasca binecuvântare și să ne binecuvântați cu acel gând, ca îndemnurile, învățăturile și pilda P. S. Voastre să trezească în noi toți dorința de a lupta pentru cei mulți, pentru popor și să ne întărească în dragostea de a ne însufleți pentru un ideal și a munci pentru realizarea lui.

Cu aceste sentimente, drept semn al dragostei și recunoștinței ce Vă purtăm, Vă rog, să-mi permiteți ca să depun, în numele tuturor, o sărutare pioasă pe sfințita dreaptă a P. S. Voastre și să Vă zic:

„Intru mulți ani, Stăpâne“.

[Continuarea reportajului în numărul viitor]

I. Cămplanu

Telegrame și scrisori de felicitare primite de P. Sf. Sa Episcopul Veniamin

Reproducem aici o parte din cele câteva sute de telegrame și scrisori de felicitare primite de P. Sf. nostru Episcop Veniamin cu prilejul aniversării a 60 ani de viață.

Ne bucurăm din toată inima în ziua aceasta de sărbătoare mare vă urăm cu drag și rugăm pe Dumnezeu să vă dăruiască ani mulți sănătate deplină și spor în toate cele bune spre folosul eparhiei și mândria bisericii noastre.

București Patriarhul României N i c o d i m

Din prilejul împlinirii a 60 ani de rodnică viață a Prea Sfințitului Episcop Veniamin al

Caransebeșului cu regret de a nu putea lua parte la frumoasa și binemeritata sărbătorire ce aranjați, în numele clerului și al poporului din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu și al meu personal rog transmiteți Prea Sfinției Sale urări de sănătate și viață îndelungată pentru binele și prosperitatea sfintei noastre Biserici.

Sibiu Mitropolit N i c o l a e

Clerul și poporul credincios din Eparhia Clujului și Eu personal vă transmitem caldele noastre urări de viață lungă și fericită și de păstorire rodnică.

Cluj Episcop N i c o l a e C o l a n

Cu prilejul împlinirii a 60 ani de viață trăiți toți în jertfelnică muncă închinată binelui neamului și strălucirii Bisericii lui Hristos, Vă trimitem atât în numele nostru personal cât și al Consiliului Eparhial cele mai călduroase felicitări împreună cu bunele noastre urări ca Dumnezeu să vă binecuvinteze încă ani mulți cu sănătate și cu rod înbelșugat arhierasca păstorire a Prea Sfinției Voastre spre mângăierea, mulțumirea și vecinica mântuire a credincioșilor eparhiei Caransebeșului.

Oradea Episcopul Dr. Nicolae Popoviciu

Văzând invitația trimisă din partea Consiliului eparhial al Sfintei Episcopii ortodoxe române a Caransebeșului, prin care suntem invitați la sărbătorirea împlinirii a 60 de ani de către Prea Sfinția Voastră, Consiliul nostru eparhial și cu mine ne asociem cu toată cuviința la sărbătorirea ce Vi se face și Vă urăm ani mulți de rodnică arhipăstorire.

Ținem totodată să felicităm Consiliul eparhial al Caransebeșului pentru frumoasa inițiativă ce a luat cu acest prilej.

Timișoara Episcop † Vasile

Din toată inimă sunt alături de cei ce te sărbătoresc cu ocazia împlinirii vârstei de 60 ani și te rog să primești din parte-mi cele mai călduroase urări de sănătate și viață îndelungată.

Rog pe Dumnezeu să-ți ajute să păstorești până la adânci bătrânețe turma cuvântătoare, cu aceiaș bunătate sufletească și înțelepciune ce te caracterizează și cu aceleaș roade duhovnicești recunoascute de până acum, care te pun în galeria Ierarhilor de seamă ai Bisericii noastre.

Cu frățească dragoste

Alba Iulia Episcopul Armatei
† Dr. Partenie Ciopron

Cu prilejul împlinirii de 60 ani vă transmit urările mele sincere pentru o viață lungă plină de activitate, fericire și sănătate.

Timișoara Augustin Pacha
Episcop rom. cat.

Primind astăzi invitația Prea Veneratului Consiliu Eparhial din 5 Februarie a. c. la sărbătorirea împlinirii a vârstei de 60 de ani a

P. S. Sale Episcopului Veniamin, cu onoare Vă rog, să binevoiți a transmite P. S. Sale cele mai sincere felicitări ale mele. Bunul Dumnezeu, care l-a hărăzit cu daruri naturale și spirituale excepționale, să-i binecuvânteze și activitatea consecutivă la mulți ani, dăruindu-i sănătate și succes spre binele Episcopiei din Caransebeș și al Bisericii în general.

Greutățile de călătorie la o atât de mare distanță, în zilele de astăzi, mă opresc de a asista, cum ași dori din tragere de inimă pentru P. S. Sa, personal la această sărbătorire, din care cauză Vă rog, să binevoiți a mă considera prezent în spirit și rugăciune.

Sibiu Dr. Friedrich Müller
Episcopul Bisericii Evanghelice
C. A. din România

Cu prilejul unanimei prețurii și înaltei cinstiri din partea consistorului eparhial, în parte cu toată bucuria la aniversarea Prea Sf. Voastre urându-Vă la mulți ani cu bucurie.

București Ministrul Finanțelor
Alexandru Alexandri

Particip sufletește cu vechea prietenie la bucuria aniversării sexagenare.

Blaj Canonic Dr. Victor Macavei
prepozit capítular, vicarul
Mitropoliei gr. cat.

Vă urez sănătate și stăpânire îndelungată spre binele Bisericii și folosul Neamului.

Orăștie Aurel-Vlad, f. Minisru

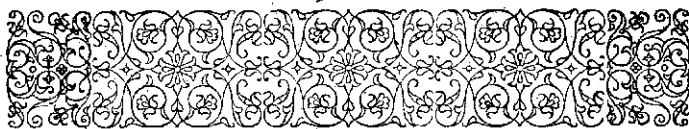
La mulți ani cu sănătate pentru binele bisericii și al neamului.

București Prof. univ. Nistor Iancu
f. ministru

Intru mulți ani plini de roade binecuvântate.

Cluj Fam. Prof. univ. Dr. Dragomir Silviu
membru al Acad. Române

Prea Sfințite Părinte,

Este zi de sărbătoare

Pentru noi fii sufletești,

Prea Sfințitul nost' Părinte

Împlinește ani șaiszeci.

O comună dela munte

Vine astăzi cu mult dor,

Felicită-al lor Părinte

Cler, mireni și mult popor.

Sute de ani au trecut

Fără ca să fim văzut,

Urmaș Domnului Prea Sfânt

Să calce pe-acest pământ.

Numai Prea Sfinția Voastră

Luând cârja-Arhiească,

Ați venit la noi la munte

Cu trei ani acum 'nainte.

Pentru-această osteneală

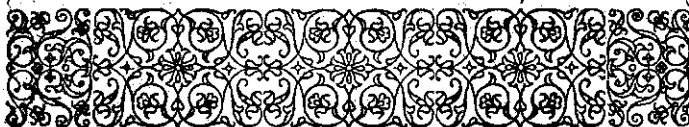
Glăsuim fără sfiială :

Acum la șaiszeci de ani

Să trăiți încă mulți ani !

Sadova-Nouă la 24 Februarie 1946

Preot ȘIMION ȘANDRU

INFORMAȚII

Mulțumită. P. Sf. Sa episcopul nostru Veniamin exprimă vii mulțumiri pe această cale tuturor cari i-au trimis felicitări cu prilejul împlinirii etății de 60 ani și le împărtășește arhieresti binecuvântări.

P. Sf. Sa episcopul Andrei Magieru al Aradului a împlinit în Februarie a. c. 10 ani de binecuvântată păstorie. Îi facem cele mai călduroase urări de sănătate spre a putea conduce destinele eparhiei cu aceeași dragoste și înțelepciune spre birzele Bisericii și Neamului, ca și până acum.

Păr. Dr. Ioan Vască — după cum cetim în Mon. Of. Nr. 45 dela 22 Febr. a. c. — a fost numit secretar general al Ministerului-Cultelor.

Ședință religioasă. Soc. liceului de fete din loc „Anastasia Șaguna“ și-a ținut Duminică 3 Martie a. c. prima ședință festivă.

S'a celebrat în bis. „Sf. Ioan“ din cimitir sf. Liturghie de către următorul sobor: protopopii Dr. Z. Munteanu, Dr. I. Crețiu, Dr. M. Bănescu, P. Toma; preoții P. Bogoeviciu, I. Bulea și I. Câmpianu; diaconii A. Jucos și D. Băloni.

Răspunsurile au fost date de corul bis. de copii, dirijat de Dl Prof. D. Cusma.

După sf. Liturghie se ține ședința, în prezența elevelor și a elevilor precum și a credincioșilor.

P. C. Prot. Dr. M. Bănescu face prezent în mijlocul elevilor pe Prea Sf. Sa Păr. nostru Episcop Veniamin.

C. Păr. Prof. I. Bulea arată rostul acestei societăți și realizările ei de până acum.

Cuvântarea a fost încadrată în bucăți religioase executate de același cor.

Reveniri la ortodoxie. În cursul anului 1946, au revenit la adevărata Biserică, în com. Jdioara 6 suflete: P. Fărcădeanu cu 2 copii și văd. C. Dumitrașcu iar cu 2 copii. Semnalăm faptul ca un rod în misiunea internă a C. Preoți de acolo.

C. Preoți adormiți în Domnul. În ziua de 9 Februarie a. c. a fost condus la locul

cel de veci păr. M. Seracin - Rueni, de către următorii frați întru Hristos: I. Jucos și I. Cocârlă - Zervești, E. Maléc și V. Filip - Rueni.

Păr. pens. I. Jucos, cons. eparh. supleant; ca delegat din partea Of. prot. Caransebeș, a adus ultimul salut din partea protopopiatului.

Maș afirm că au adormit în Domnul și C. Preoți *N. Barmez-Vrani* și *T. Gherga-Coșava*.

La Constantinopol a fost ales patriarh ecumenic I. P. Sf. Sa Mitropolitul Maximos al Calcedoniei, în locul Patriarhului Veniamin repositat de curând.

La 6 Martie a. c. s'a serbat în toată țara împlinirea unui an dela venirea Guvernului Dr. P. Groza la cârma Țării. În orașul nostru s'a săvârșit în biserica catedrală un Te-Deum, la care au luat parte reprezentanții autorităților civile și militare. A urmat apoi o întrunire publică în sala cinematografului, la care reprezentanții grupărilor politice din guvern au arătat realizările Guvernului în decursul acestui an.

La alegerile parlamentare din Belgia au fost aleși: 92 deputați social-creștini, 68 social-democrați, 23 comuniști, 18 liberali și 1 uniunea democratică. În senat: 51 social-creștini, 34 socialiști, 11 comuniști și 5 liberali.

Se atrage atențiunea cuc. preoți că orice cerere trebuie timbrată cu 120 Lei, iar certificatele cu 300 Lei.

Consiliul de miniștri a decis majorarea salariilor funcționarilor publici cu 100% începând cu 1 Martie a. c.

Până la publicarea nominală a donatorilor, conducerea bisericii din Caransebeș, prin cei trei parohi ai săi, aduce mulțumiri tuturor donatorilor, cari în anul 1945 au râvnit să împodobească Casa Domnului prin darurile lor, în icoane și alte obiecte, apoi în lumini, untdelemn, vin, tămâie și în bani, în suma totală de 380.000 Lei.

Tot pe această cale se aduc mulțumiri și credincioșilor cari au donat la lista lansată de Societatea Femeilor Ortodoxe pentru facerea Mormântului Domnului în sculptură aurită, în suma de: 710.000 Lei.

Iar epitropilor: Constantin Călțun, Simeon Magieru, Petru Toma, Dimitrie Stângu și Atanasie Suciuc li-se aduc în special mulțumiri publice pentru buna chivernisire a averii și a fondurilor bisericesti.

AVIZ Direcțiunea liceului „Traian Doda” din Caransebeș, anunță pe această cale, pe toți părinții elevilor, să ia parte la adunarea generală extraordinară din 17 Martie a. c. orele 11 în cancelaria liceului, **pentru alegerea noului Comitet școlar al liceului.**

Dacă la această dată nu se va întruni numărul regulamentar de membri, adunarea generală extraordinară se va ține în 24 Martie a. c. orele 11, cu numărul de membri prezenți.

Partea oficială

Nr. 6643 B. 1946.

COMUNICAT

În legătură cu comunicatul Nr. 5507 B. 1945, din 22 Noembrie 1945, apărut în No. 50—51 din 16 Decembrie 1945 al „Foii Diecezane”, se face cunoscut, că adunarea eparhială a Clujului, ținută în 29 Octombrie 1945, a ales în Consistorul spiritual mitropolitan de pe lângă Mitropolia noastră pe următorii membri:

- Preot Pavel Șendrea, spiritual la Academia teologică din Cluj ca membru ordinar.
- Preot Iuliu Goșescu dela parohia Cetea II ca membru supleant.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 25 Ianuarie 1946.

Episcop.
† VENIAMIN

Consilier referent:
Romul G. Ancușa

Aviz important

Se aduce la cunoștința cuc. preoți, că Episcopia noastră are deschis cont la C. E. C. Nr. 89676. De azi înainte oricine poate expedia bani la episcopie prin oficiile poștale cont cec numărul arătat. Trimiterea banilor prin cec e scutită de porto.

Episcopia va trimite banii tot prin Cec. Cuc. preoți cari doresc să li se trimită salariul prin Cec — fără spese (numai costul blanchetei 30 Lei) — să anunțe Consiliul eparhial și of. protopopesc.

Consiliul eparhial

CONCURSE

În baza ordinului Ven. Cons. eparhial No. 5877 B/945 din 3 Decembrie 1945 se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de paroh la parohia de cl. III-a din comuna **Rueni** cu filia Turn, protopresbiteratul Caransebeșului devenită vacantă pe urma transferării preotului Aurel Lazăr în parohia Zlagna.

I. BENEFICII:

1. Sesiune parohială în extindere de 30 jug., 1444 st.
2. Birul parohial uzitat.
3. Veniturile stolare uzitate.
4. Locuință în natură.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele și beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. III-a precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. Rueni cu filia Turn, prin Prea On. Oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Onoratului Protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Rueni, din ședința extraordinară a Consiliului parohial, ținută la 7 Ianuarie 1946.

Președinte:

Pr. Viorel Filip

Secretar:

Solomon Seracin

Nr. 36/1946

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Caransebeș, la 14 Ianuarie 1946.

Isaia Suru
protopop

În baza ord. Ven. Cons. Ep. No. 5762 B/1945 se publică concurs, cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de paroh în parohia vacantă de cl. II din comuna **Iaz**, protopresbiteratul Caransebeșului.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în extenziune de 25 jug. 597 stj.
2. Birul parohial
3. Venituri stolare uzitate.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare, a catehiza la școala primară și a învăța pe copii să cânte în biserică, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după veniturile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. II, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Iaz, prin Prea On. Of. protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Iaz, în ședința Consiliului parohial ținută la 15. Ianuarie 1946.

Președinte:

Pr. Eftimie Sârbu
adm. parohial

Secretar:

Gheorghe Ambruz

Nr. 55/1946.

În conțelegere cu Oficiul protopopesc ort. rom. din Caransebeș.

Caransebeș, la 18 Ianuarie 1946.

Isaia Suru
protopop

În baza ordinului Ven. Cons. Ep. Nr. 5762B-945 din 15 Noembrie 1945 se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană” la postul de paroh la parohia de cl. III-a din comuna **Crâjma** cu filia **Mal** protopresbiteratul Caransebeșului devenită vacantă prin transferarea preotului Nicolae Bogdan.

I. BENEFICII:

- 1) Sesiunea parohială în extindere de 38 jug. 832 st.p.
- 2) Birul parohial uzitat.
- 3) Veniturile stolare uzitate.
- 4) Locuință în natură.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele și beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. III-a precum și binecuvântarea P.S.S. Episcopului diecezan să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. Crâjma cu filia Mal prin Prea Onor. Oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Onoratului Protopresbiter tractual în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Crâjma, din ședința extraordinară a Consiliului parohial, ținută la 30 Decembrie 1945.

Președinte:

Pr. Nicolae Sușoi

Secretar:

Mihai Drăghici

Nr. 34-946

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral din C-sebeș.
Caransebeș la 14 Ianuarie 1946.

Isaia Suru
protopop.